

- 2) Wykładni art. 6 ust. 1 dyrektywy 2000/78 należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie ustanowieniu przepisów krajowych, które tak jak art. 3 rozporządzenia, którego dotyczy postępowanie przed sądem krajowym, nie wymieniają w sposób precyzyjny celów uzasadniających możliwość odstępstwa od zakazu dyskryminacji ze względu na wiek. Jednakże przepis ten stwarza możliwość odstąpienia od tego zakazu tylko w odniesieniu do środków uzasadnionych zgodnymi z prawem celami dotyczącymi polityki społecznej, takimi jak te, które wiążą się z polityką zatrudnienia, rynku pracy i kształcenia zawodowego. Do sądu krajowego należy ustalenie, czy uregulowania, których dotyczy sprawa przed nim zawista, mają taki zgodny z prawem cel i czy krajowe organy ustawodawcze lub wykonawcze mogły w sposób uzasadniony stwierdzić, że przy wzięciu pod uwagę zakresu uznania, którym dysponują państwa członkowskie w zakresie polityki społecznej, wybrane środki są właściwe i konieczne dla osiągnięcia tego celu.
- 3) Wykładni art. 6 ust. 1 dyrektywy 2000/78 należy dokonywać w ten sposób, że stwarza on możliwość wprowadzenia przez państwa członkowskie, w ramach ich przepisów krajowych, określonych rodzajów różnic w traktowaniu ze względu na wiek, jeśli będą one „obiektywnie i racjonalnie” uzasadnione zgodnym z prawem celem, takim jak cel z zakresu polityki zatrudnienia, rynku pracy i kształcenia zawodowego, a środki służące osiągnięciu tych celów będą właściwe i konieczne. Przepis ten nakłada na państwa członkowskie obowiązek udowodnienia zgodności z prawem celu przywołanego tytułem uzasadnienia, w połączeniu z wysokimi wymaganiami dowodowymi. Nie ma potrzeby przywiązywania szczególnej wagi do okoliczności, iż termin „racjonalnie” użyty w art. 6 ust. 1 dyrektywy nie pojawia się w jej art. 2 ust. 2 lit. b).

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z dnia 24.11.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 marca 2009 r. – Republika Francuska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-479/07) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności – Rozporządzenie (WE) nr 809/2007 – Definicja pojęcia „Pławnice oskrzelowe” – Thonaille – Obowiązek uzasadnienia – Naruszenie zasad proporcjonalności i niedyskryminacji)

(2009/C 102/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues i A.-L. During, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. de Gregorio Merino i M.-M. Joséphidès i E. Chaboureau pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Nolin, M. van Heezik i M. T. van Rijn, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności – Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 809/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 894/97, (WE) nr 812/2004 oraz (WE) nr 2187/2005 w odniesieniu do pławnic (Dz.U. L 182, str. 1) – Pojęcie „pławnic” – Objęcie tym pojęciem sieci ustabilizowanych, takich jak sieć zwana „thonaille” – Naruszenie obowiązku uzasadnienia i naruszenie zasad proporcjonalności i niedyskryminacji

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 z 8.12.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 5 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski sad) – Apis-Hristovich EOOD przeciwko Lakorda AD

(Sprawa C-545/07) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 96/9/WE – Ochrona prawna baz danych – Prawo sui generis – Uzyskanie, weryfikacja i prezentacja zawartości bazy danych – Pobieranie – Istotna część zawartości bazy danych – Elektroniczna baza oficjalnych danych prawnych)

(2009/C 102/10)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Sofijski gradski sad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Apis-Hristovich EOOD

Strona pozwana: Lakorda AD